

— Ἐλευθερία! Μὲ ἀγαπᾷς ; — ὦ ναί ! — Καὶ θὰ μὲ ἀγαπᾷς πάντοτε ; — Μέχρι τοῦ τάφου.

Καὶ ἐκελάδουν τὰ πτηνὰ, καὶ ἐψιθύριζεν τὰ δένδρα καὶ τὰ βλέμματά της ἐξηκόντιζον φλόγας, καὶ τὰ στήθη της ἐξωγκοῦντο, καὶ ὁ σύζυγός της ἐρροχάλιζεν . . .

Αἶφνης τὸ κουνούπι . . . Τὸ ἀφωρισμένον ἐκεῖνο κουνούπι . . .

ὦ κουνούπια! κουνούπια! Ὅταν ἐξυπνᾷτε τοὺς συζύγους εἴσθε . . . Δανείσατέ με σεῖς ἐρέβη τοῦ Ἄδου λέξιν ἱκανὴν ἵνα χαρακτηρίσω τὴν τοιαύτην ἀκατανόμαστον κακοήθειαν . . . Καὶ ἐνῶ μὲ ἐμέθυσκεν ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν ὑπάρχει γλυκυτέρα εὐτυχία, παρὰ νὰ ἀγαπᾷσαι ὑπὸ τῆς συζύγου καθ' ἣν στιγμὴν ὁ σύζυγος κοιμᾶται ὑποκάτω καὶ ἄνωθεν τὰ πτηνὰ ψάλλουσι τὸν ἔρωτα . . . αἶφνης ὁ σύζυγος ἐκτύπησε τὸ μέτωπον, ἠγέρθη καὶ διὰ μιᾶς εὐρέθη ὀρθίος.

Δὲν ἤξεύρω πῶς ἀνετινέχθη ὡς ὑπὸ δυναμίτιδος εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ἐκείνην ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ . . . Ἐνθυμοῦμαι μόνον ὅτι ἐτράπην εἰς ἄτακτον φυγὴν, ἀφήσας ὅλην τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὴν Ἐλευθερίαν νὰ τὰ ἐξομαλύνῃ μὲ τὸν σύζυγόν της ὅπως ἡδύνατο καλλίτερα . . .

ὦ κατάρατα καὶ καταχθόνια κουνούπια ! . . . Νομίζετε τάχα ὅτι πάντοτε σᾶς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ πραγματοποιοιεῖτε τὸν μῦθον τοῦ Αἰσώπου : « Κῶνωψ ἐπὶ κέρατος βοός . . . »

(Ἀθήναι, Αὐγούστος 1890)

Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ δεσποσύνη Θ' θεωρεῖται μέλλουσα κληρονόμος τοῦ φιλαργύρου θεοῦ της, ὅστις ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξοδεύσῃ λεπτὸν διὰ τὴν ἀποκατάστασίν της.

— Μὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίσῃ, τῷ παρατηρεῖ εἰς φίλος του.

— Ἐχεις δίκαιον· πρέπει νὰ φροντίσω ἀπὸ αὔριον θὰ κάμω . . . τὸν ἄρρωστον !